

[Hauustrup-Glemmensen.]

andre områder brug for generelle indgreb og en generel politisk linje, hvis beskæftigelsen skal genskabes. Det er, som jeg allerede har strejft det, også et spørgsmål om, hvor stort et beslag der lægges på samfundets værdier fra den offentlige sektor. Det er således, at der ikke er tilstrækkelig mulighed for investering i den private sektor, hvis den offentlige tager for meget.

Vi vil derfor også meget gerne her understrege, at det ikke er muligt at løse beskæftigelseskrisen alene ved at tale om offentlige arbejder. Vi ved, at der også fremover, naturligvis da, skal gennemføres offentlige arbejder, vi ved, at der er en række opgaver, der også vil betyde bedre produktivitetmuligheder, bedre konkurrencemuligheder, hvis de gennemføres, vi ved, at der er store foreningsopgaver, der skal gennemføres, men vi ved også, at det ikke kun er et spørgsmål om offentlige arbejder, hvis beskæftigelsen på ny skal sikres.

Det er i allerførste række et spørgsmål om at sikre, at erhvervslivet får tilstrækkelig mange arbejdspladser og tilstrækkelig konkurrencedygtige arbejdspladser, hvorved der også bliver skabt mulighed for at fastholde og udbygge eksporten. Det tales der ofte og meget om. Det er måske lige så vigtigt, at der skabes muligheder for, at de virksomheder, der konkurrerer med importen, kan hævde sig. Derfor må det være naturligt at understrege, at der er et interessefælleskab mellem lønmodtagere, virksomhedsledere og virksomhedsejere i spørgsmålet om at sikre tilstrækkelig mange arbejdspladser. Denne forpligtelse til at skabe, ikke nødvendigvis et erhvervsvenligt klima, men et klima, der forstår erhvervsproblemer og ikke mindst industriproblemer, denne forpligtelse må naturligvis ikke mindst gælde landets største parti.

Vi har i det konservative folkeparti med interesse bemærket denne forespørgsels formulering:

„Hvilke skridt agter regeringen at tage til forbedring af beskæftigessituationen og af erhvervslivets vilkår?“

Vi må have lov at gå ud fra som en selvfølge, at det ikke er to tilfældige emner, man nu af rationaliseringstekniske grunde har brokket sammen i samme forespørgsels-

debat, men at man erkender, at netop spørgsmålet om erhvervslivets vilkår er en afgørende forudsætning for at skabe de forbedringer i beskæftigessituationen, der er tale om.

Der er vel også grund til at sige til erhvervslivet selv, at mange problemer måske var lettere at løse, at erhvervsforståelsen havde større mulighed for at blive skabt, hvis erhvervene i større udstrækning ville koncentrere sig om deres fælles interesser og fælles synspunkter. Vi har tid efter anden modtaget henvendelser, som en række erhvervsorganisationer har været initiativtagere til. Det var utvivlsomt en værdifuld ting, hvis erhvervslivet i sin helhed kunne optræde med saglig vægt og ikke kun fremføre særsynspunkter og særinteresser, men netop varetage fælles erhvervspolitiske synspunkter ud fra ønsket om at gavne beskæftigelsen.

Det ligger mig også på sinde, netop når talen om erhvervsklimaet er der, at tale om erhvervenes indtjeningsmuligheder. Ingen skal i hvert fald være i tvivl om, at det konservative folkeparti har den opfattelse, at der er titusinder af mindre selvstændige næringsdrivende, der har mindre tryghed, mindre indkomster og længere arbejdstid end store grupper i det øvrige samfund. Og ingen skal heller være i tvivl om, at hvis der ikke er blot nogenlunde tålelige indtjeningsmuligheder i erhvervslivet, bliver initiativ ikke taget i tilstrækkeligt omfang. Indtjening vil derfor være en nødvendig forudsætning for, at arbejdspladser i tilstrækkeligt omfang bliver skabt.

Der er vel også en gang imellem misforståelser vedrørende indtjeningsens størrelse i den private sektor. Man undervurderer gang på gang, hvilke vældige investeringer der er behov for netop for at skabe konkurrencedygtige arbejdspladser under moderne teknik. Jeg synes derfor, det er med rette, at ikke blot regnskabsteoretikere, men også praktiske revisorer ikke mindst i den senere tid har understreget, at mange af de regnskabsopstillinger, vi bliver vidne til, ganske officielt aflagte regnskaber, utvivlsomt er for gunstige, fordi inflationens udhuling både af driftskapital og anlægskapital ikke kommer til udtryk i disse regnskaber; derved skaber regnskaberne en falsk fornem-